WYNIA'S WEEK

SGP'ers flirten met Thierry Baudet

Posted on 6 juli 2019 by Lucas Hartong

Het beweegt, in klein-christelijk en conservatief Nederland. De ChristenUnie wordt steeds linkser en als gevolg daarvan drijven SGP en ChristenUnie uit elkaar. De SGP is mede daardoor aan het aftasten of het wat kan worden met Forum voor Democratie van Thierry Baudet. Lucas Hartong ziet zelfs al een LAT-relatie.

Conservatieven zijn een slag apart. Zeker in ons land worden ze gekenmerkt als een tikje curieus, maar ik kan uit eigen ervaring stellen dat ze tevens een bijzonder gevoel voor humor hebben. En geduld. Eindeloos geduld. Zo was ik onlangs bij een minisymposium in Gouda over het boek van de Britse auteur Douglas Murray inzake 'Het einde van Europa' door met name ongebreidelde immigratie en de grote bedreiging van de islam.

Het boek werd vertaald door dominee Henk-Jan Prosman (PKN) en ook conservatief denker Bart-Jan Spruyt was vroeg aanwezig. De man die – vergeet het niet – ooit mede aan de wieg van de PVV stond. Op een snikhete dag wachtte de bomvolle kerk echter op de komst van Tweede Kamerlid Thierry Baudet, die in de file bleek te staan.

Omdat Baudets bijdrage toch wel essentieel werd geacht wachtte men rustig, onder het genot van een in allerijl aangerukt bekertje water, op zijn komst. Het leverde later de opmerking op van Spruyt: 'Is dit de Messias die wij verwachten, bij wie het conservatieve gedachtengoed in goede handen is en die er politiek resultaat mee gaat boeken?' Luid gegrinnik in de zaal.

Bart Jan Spruyt

Het werd een gedenkwaardige middag, waarbij de nodige lach en stilte vielen. De introductie van Prosman op het thema was van pittig niveau, maar de bijdrage van Spruyt nog meer. In vlotte bewoordingen ging hij langs de geschiedenis en toonde aan dat het ideaal van conservatisme al veel oudere papieren heeft dan de christelijke traditie.

De Griekse en Romeinse wereld leverde volop basis voor De Deugd en een

fatsoenlijk leven in een beschaafde samenleving. Met name Tocqueville kwam later tot de verrassende conclusie dat het christendom en de klassieke wereld elkaar veel te leren hebben en gezamenlijk een schat aan waarde bieden voor de huidige tijd. Klassieke oudheid, democratie en christelijke leer blijken prima met elkaar door één deur te kunnen, omdat ze zoveel gemeenschappelijk hebben. Uniek aan het christendom is dat schuld én genade een combinatie vormen, die ook voor vandaag van belang is.

Baudet mocht, na overhandiging van het eerste Nederlandse exemplaar van Murray's boek, een bespiegeling geven op de inhoud ervan. 'Een prachtig boek, maar ik wist het al,' was kort samengevat zijn commentaar en daarin heeft hij wel gelijk. Veel conservatieven zijn uitstekend op de hoogte van de tijdgeest waarin wij leven en wat onze Westerse beschaving bedreigt: hyperindividualisme en daarmee gepaard gaand consumentisme, geen geloof meer in de grote verhalen, existentiële leegte, waardoor de islam ingang vindt met een duidelijk en welomlijnd verhaal hoe men zou behoren te leven.

Thierry Baudet

Opmerkelijk dat met name jonge mensen tot de islam overgaan en zich er helemaal door laten indoctrineren. De Kerk heeft het door een sterk verwaterd verhaal namelijk laten afweten. Geen intellectuele bijdrage meer van niveau, laat staan raken van het hart met een verlangen naar schoonheid, kleur en ordening in dit leven.

Baudet maakte verder duidelijk dat hij absoluut voor vrijheid van onderwijs is, behalve islamitisch want dat dit voor zoveel problemen zorgt. Hij had een warm hart voor het christendom als verrijking van onze samenleving en loofde De Deugd en de bijdrage door de eeuwen heen van dat christendom.

Baudets woorden gingen erin als het woord Gods in de ouderling. Hij ontkende overigens nadrukkelijk de verwachte Messias te zijn of Johannes de Doper, na Bolkestein en Fortuyn. Daarentegen stelde hij 'vele Johannessen' te verwachten om het conservatisme te bepleiten en waar nodig te verdedigen tegen het agressieve ultraliberale denken van deze tijd. Om te strijden tegen oppervlakkigheid.

Conservatieven en Israël

Een dag ervoor mocht ik aanwezig zijn op het symposium dat werd georganiseerd door de SGP vanwege het afscheid van hun Europarlementariër Bas Belder. Twintig jaar lang liep hij rond in de Brusselse en Straatsburgse wandelgangen om het christelijk conservatisme aldaar te verdedigen. Dat deed hij prima, want zijn macht was wellicht niet groot, maar zijn invloed des te meer. Dat bleek ook wel tijdens het symposium.

Het thema was 'de meerwaarde van Israël voor Europa' en dat kwam uitstekend uit de verf. Duidelijk werd helaas dat het antisemitisme in Europa hand over hand toeneemt en dat onze Joodse medemens steeds meer de koffers pakt richting Israël. Onomwonden werd de zere vinger gelegd bij de islam en de wereldwijde Israël-vijandige BDS-beweging als belangrijke schuldigen hieraan. Ook de Kerk heeft te lang en te veel gezwegen. Sterker nog: de kerkleiding is overwegend pro-Palestijns en heeft veel te weinig oog voor het dagelijks geweld dat Israël wordt aangedaan.

Hierbij komen we op een belangrijk conservatief punt: de steun voor land en volk Israël. Niet dat die staat alles goed doet, maar wel opkomen voor de identiteit van dit bijzondere volk. Bestrijden van antisemitisme door niet te zwijgen en weg te kijken. Actief positie innemen als de Joodse medemens wordt beschimpt en bijvoorbeeld 24 uur per dag bewaking nodig is bij Joodse scholen, instellingen en zelfs restaurants. Pal staan voor de vrijheid van religie en denken, maar tegelijkertijd pal staan als excessen voorkomen en die vrijheid van religie wordt misbruikt om de democratische rechtsstaat te schenden. Israël als de kanarie in de mijn. De enige democratie in het Midden-Oosten.

Huiver jegens de EU

En dan de – op z'n zachtst gezegd – huiver jegens de Europese Unie. De SGP heeft zich de laatste jaren steeds meer ontwikkeld tot een partij die nadrukkelijk afstand neemt van het megalomane, supranationale project dat steeds verder ontspoort en geen grenzen meer accepteert. De kloof met de ChristenUnie neemt daardoor toe. Niet de SGP is steeds 'rechtser' geworden, maar de CU koos steeds meer voor de zittende, linkse elite en gaf dat ook openlijk toe. Pluche blijkt lekkerder te zitten dan de blauwe kamerstoeltjes. Meer het rigide doorvoeren van 'ons kent ons' dan het 'wij kennen u'. De burger doet er bij CU niet meer toe.

Bij de SGP is het één en al ‘ten dienste van’. Omdat de SGP die houding totaal niet meer zag bij de EU is de antipathie slechts toegenomen. SGP’ers zijn echter geen revolutionairen, dus proberen zij via netwerken zoveel mogelijk invloed te krijgen. Dat zal zeker beter lukken in een kleine ECR-fractie dan een grote EVP-fractie, waarin de CU blij mag zijn als het de politieke kruimels krijgt.

Wellicht dat daarom FvD en SGP elkaar goed weten te vinden in het politieke discours. Beide partijen hebben zeer duidelijk iets met het conservatisme en de verworvenheden daarvan. Europa is voortgekomen uit en gebaseerd op de klassieken en het christendom, hoe je dat ook wendt of keert. Wat wij vandaag voor ogen zien is niet zomaar ontstaan. Dat erfgoed moet gekoesterd en beschermd worden. Waarom? Omdat het onlosmakelijk deel uitmaakt van wie wij Westerlingen zijn. Wij staan nog altijd voor schoonheid, beschaving en een Ideaal.

Uiteraard zullen er tussen SGP en FvD punten blijven bestaan die niet overeenkomen, maar de inhoudelijke argumenten voor veel andere punten komen wel degelijk dicht bij elkaar en overlappen zelfs. Wat dat betreft zijn het zeer boeiende tijden. Het is zeker nog geen conservatief huwelijk, maar van een LAT-relatie is mijns inziens wel degelijk sprake. Ik hoop op nog vele serieuze dates.